

RAZPORED SV. MAŠ

05.09.2022 PONEDELJEK Terezija iz Kalkute, rd.	KAPELA ob 19.00	ZA ZDRAVJE PN. Sonje Puler
06.09.2022 TOREK Zaharija, prerok	KRIŽ ob 19h	V ČAST SV. DUHU ZA BRIMANCE IN STARŠE, Križ 245
07.09.2022 SREDA Regina, devica in mučenka	KRIŽ ob 19h	++ MAKOVEC, Križ 176
08.09.2022 ČETRTEK ROJSTVO DEVICE MARIJE	KAPELA ob 19h	+ALBIN KURET, Tomaj 94
09.09.2022 PETEK Peter Klaver, duhovnik	KAPELA ob 19h	++ CVETKA, MIRKO ABRAM in MILIVOJ, BERTA ŽERJAL, Tomaj 75b
10.09.2022 SOBOTA Nikolaj Tolentinski		
11.09.2022 24 NEDELJA MED LETOM NEDELJA MLADIH	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	V ČAST MATERI BOŽJI, Dobravlje 4 V ČAST MATERI BOŽJI V POSVETITEV ŽUPNIJE ZA VARSTVO PRED NESREČAMI IN BOLEZNIMI, pn župljana

10.9. MOLITVENI DAN NA SVETI GORI.

Prijavite se v Sežano g. dekanu Aleksandru. Odhod avtobusa iz Sežane ob 7h. Cena prevoza 15€.
Bliža se postavitev ozvočenja, prosim za vaše darove. Do kritja investicije še manjka 4.870€. Hvala vsem darovalcem.
Pred začetkom verouka prosim mamice za čiščenje spodnjih prostorov v župnišču. Z veroukom začnemo 12.9.

DAROVALCI ZA OZVOČENJE V ŽUPNIJSKI CERKVI

Dario Filippi, Tomaj 61 - 100€
Janez Bajt, Tomaj 120 - 500€
NN, Tomaj - 180€
NN, od drugod - 400€
NN, Križ - 80€
NN Križ - 100€
Križ 102 - 50€
Tomaj 14a - 100€
Križ 107 - 50€
NN Križ - 120€
Križ 231 - 100€
NN nedelja - 50€
Tomaj 19 - 100€
NN Tomaj - 200€
NN Tomaj - 50€
NN Tomaj - 150€

SKUPAJ: 2.330€

VEROUK:

Ponedeljek:

3. in 4. r. - 14.00
7. in 8. r. - 16.30

Četrtek:

1.r. - 14.30
2.r. - 16.00
5.r. - 17.00

Začnemo v ponedeljek, 12.9. po tem razporedu

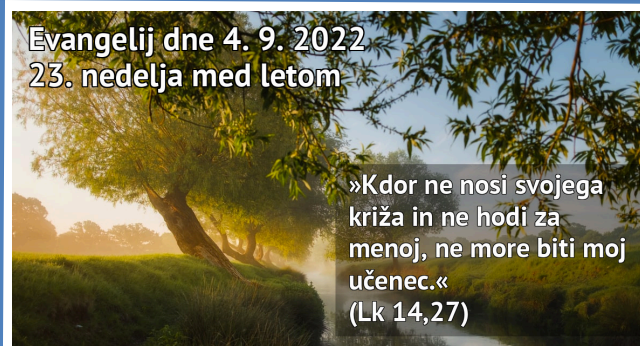
ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 23 nedelja med letom

Štev.37/LETO X.

4.september 2022

Evangelij dne 4. 9. 2022
23. nedelja med letom

Odpoved prinaša svobodo
Iz svetega evangelija po Luku (Lk 14,25-33)

Tisti čas so z Jezusom potovale velike množice. Obrnil se je in jim rekel: »Če kdo pride k meni in ne zavrača svojega očeta, matere, žene, otrok, bratov, sester in celo svojega življenja, ne more biti

moj učenec. Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec.

Kdo izmed vas, ki hoče zidati stolp, prej ne séde in ne preračuna stroškov, ali ima dovolj, da ga bo dokončal? Sicer se lahko zgodi, da postavi temelj, zidave pa ne more dokončati; in vsi, ki bi to videli, bi se mu začeli posmehovati in bi govorili: »Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati.«

Ali: kateri kralj, ki gre na vojsko proti drugemu kralju, ne bo prej sédel in se posvetoval, ali se more z deset tisoč možmi postaviti po robu njemu, ki prihaja nadenj z dvajset tisoči? Če se ne more, pošlje poslanstvo, ko je oni še daleč, in sprašuje, kakšni so pogoji za mir.

Takó torej nobeden izmed vas, ki se ne odpove vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Lavretanske litanije Matere Božje so velika hvalnica naši nebeški Materi Mariji. Posebej pristrčno jih molimo v času šmarnične pobožnosti, a največkrat ob njih ne razberemo ob posameznih vzklikih njihovega sporočila. V naslednjih razmišljanjih bomo skušali to vrzel zapolniti.

MATI DOBREGA SVETA

V kraju Genazzano, v škofiji Palestrina v bližini Rima, že dolga stoletja stoji znamenito svetišče Matere božje dobrega sveta. Čudodelna podoba naj bi po legendi 25. aprila 1467 čudežno dospela iz Skadra v Albaniji, od koder je krščansko ljudstvo bežalo pred muslimanskimi zavojevalci. Ta sicer majhna božja podoba ima povsem bizantinski slog.

Marija drži na levi roki božje Dete, ki se z desnico ovija Mariji okoli vratu, levo rokico pa steza ob vrhnjem robu Marijine obleke. Jezušček je oblečen v rdeče, Marijina obleka je zelena, vrhnji plašč pa je pri obeh sinje barve. Čez obraz Matere božje in Deteta se razliva nežna in ganljiva žalost. Posnetki te podobe so se razširili po vsem svetu. Znamenita je tudi podoba Matere božje dobrega sveta v Madridu, pred katero je tolikokrat molil sv. Alojzij Gonzaga kot mlad fant in ob neki priložnosti jasno spoznal Marijin klic in nasvet, naj stopi v Jezusovo družbo. Zato ne preseneča, da so te podobe našle pot tudi na slovensko ozemlje, božja pot Marije Matere dobrega sveta se nahaja celo blizu Kostanjevice ob Krki. Njeno češčenje so širili mnogi goreči duhovniki, zlasti pa red puščavnikov sv. Avgušтина, ki tudi oskrbuje romarsko svetišče v Genazzanu, sv. Alfonz Ligvorij in njegovi redovniki redemptoristi, maristi in v najnovejši dobi tudi Klaverjeva družba pomožnih misijonark za Afriko. Tudi mnogi papeži so se priporočali Mariji za dober nasvet: Urban VIII. je v 1. stoletju romal v Genezzano, Pij VI. je ta praznik najprej dovolil praznovati Avguštinovim puščavnikom. Še zlasti pa je ta praznik častil papež Pij IX., ki je novo mašo praznoval prav pred oltarjem, posvečenim Materi dobrega sveta. Leon XIII. je leta 1884 potrdil nov mašni obrazec za praznik Matere božje dobrega sveta; leta 1903 pa je ukazal, naj v litanijah Matere božje molimo nov vzklik: Mati dobrega sveta, prosi za nas. Praznik sedaj obhajajo skoraj v vsej vesoljni sv. Cerkvi, pri nas zlasti uršulinke. Naj nas torej spremlja obilna Marijina priprošnja za dober nasvet in za to, da bi ravnali po navdihu Svetega Duha. Marija, Mati dobrega sveta, prosi za nas.

Zgražanje nad moralno izrojenostjo ni dovolj – iz tega se moramo tudi kaj naučiti!

Premišljevanje o nedeljskem evangelijskem odlomku, kjer Jezus dobi vprašanje, ali bo malo teh, ki se bodo rešili, nas spodbuja k razmišljanju o tem, ali je zveličanje res samo za izbranice ali pa lahko pridejo do njega kar vsi – ne glede na to, kakšni smo in kaj počnemo.

Morda je bilo naključje, da je prav na to nedeljo godoval papež sv. Pij X., ki je svojo pot duhovništva začel kot preprost kaplan in kasneje župnik, v zgodovino pa se je zapisal kot tisti papež, ki je uvedel obveznost protimodernistične prisegel. V tistem času so se namreč celo med škofi širile teološke ideje, ki se niso ujemale z učenjem Cerkve, in so zanikale potrebnosti Božje milosti za zveličanje, pa tudi odgovora človekove grešne narave na to milost. In tudi dandanes ni težko najti duhovnika, ki bo trdil, da pekel sploh ne obstaja in da se bomo tako ali drugače vsi zveličali. Ker je človek že po naravi bogoiskalec, torej duhovno bitje, in se torej že zaradi tega lahko zveliča. Da, to je sodobni modernizem, ki posledično vodi v oddaljitve od Boga in končno v njegovo radikalno zanikanje. Prav v teh dneh spremljamo novo razvpito seksualno afero, v katero je vpleten znani »alternativni« umetnik, povezan s skrajno levičarsko stranko, slednja pa je celo članica vladne koalicije. Njegov mentor, član legendarne levičarske skupine s provokativnim imenom »Neue Slowenische Kunst«, je naredil samomor (in Bog daj pokoj njegovi duši!), dogodki so zelo verjetno povezani. Na zabavah se je, kot kažejo pričevanja, zlorabljal mlada dekleta tudi s pomočjo droge za posilstvo. Ker lovke iz Tivolske 44 v Ljubljani segajo v samo jedro sedanje vlade, je jasno, da vpleteni pospešeno brišejo sledove, zanikajo in celo grozijo s tožbami tistim, ki bi jih lahko kompromitirali.

Skratka, dogajanje nas spomni na nek drug škandal izpred dvanajstih let, ko je policija ob odkritju spolnih zlorab bulmastifov brisala sledove, da bi zaščitila tedanjo ministrico za notranje zadeve, članico liberalne stranke, ki je sedaj uradno ni več, a so mnogi njeni nekdanji člani in tudi mlajši simpatizerji omenjene agende sedaj tako ali drugače včlanjeni v sedanjo največjo vladno stranko, še en produkt »novih obrazov«. In to stranko so na oblast pomagali spraviti tudi mnogi slovenski katoličani. In posledice? Če bi se to zgodilo kje na sicer dekadentnem Zahodu, bi sedaj že padale glave. Toda to ni Nemčija, to ni Francija, niti Velika Britanija. To je Slovenija, kjer ima po ustavi oblast ljudstvo, dejansko pa še vedno vladajo tisti, ki ustrezajo oblastni definiciji »Velikega gobarja« iz leta 1972 v Splitu (*»...če ne bi bili mi /na oblasti/, bi to pomenilo, da je nekdo drug...«*). Ker so oni »ljudstvom«, jasno.

In kaj to pomeni? Da se lahko voditelj stranke Levica, ki je slučajno tudi minister v Golobovi vladi, za nekaj časa potuhne, da bo nevihta minila. In čez kakšen mesec bo javnost že pozabila, da se je sploh kaj dogajalo. Tako kot je pozabila tudi na bulmastife z imeni Atos, Atlas in Joy. Ki pripadajo sicer miroljubni pasmi, a so vseeno nekaj let pred svojo nenadejano smrtjo v garaži na Oražnovi v Ljubljani napadli in hudo ranili Tržičana in bi morali biti že takrat usmrčeni. Vendar so zveze in poznanstva pomagale, da je lastnik dobil pse vrnjene nazaj. In v roku nekaj mesecev po tem tragičnem dogodku je tudi javnost pozabila na te dogodke in se spet prepustila čarom »cesarjevih novih oblačil«. Normalno je sicer, da moralne krivde posameznika za vnebovpijoče zlorabe ne moremo avtomatsko prenesti na vse, ki so se tako ali drugače družili z njim. Tako kot za izrojeno dejanje enega duhovnika ne more biti avtomatsko kriva vsa Cerkve. Težava pa nastane, če je storilec gnusnega dejanja morda vplivna oseba, ki predstavlja relejno točko za razne sumljive finančne tokove. In seveda te osebe »ni mogoče« kar tako umakniti, ne da bi bili s tem prizadeti »vitalni interesi« nekaterih vrhov. To pa je tisto, kar Cerkve od znotraj hromi in jo naredi za invalidno, nepričevanjsko ter zgolj stranskega opazovalca razvratnega dogajanja na »velikem odru sveta«. Še posebej, če tu »štango držijo« tudi najvišji vrhovi Cerkve (vključno s katerim od kardinalov).

Morda je res, da smo sedaj v občutljivem obdobju sinode o sinodalnosti, ko je potrebno prisluhniti vsem, in morda bi lahko tudi ob večjih, vseslovenskih dogodkih, ko se odvijajo škofovske maše, uvedli malo več zbornosti škofov (tako kot je to nedavno predlagal **Janez Turinek**, na primer pri osrednji maši za domovino). Zakaj bi moral biti svečano evharistično bogoslužje npr. ob spominu na žrtve totalitarnih sistemov biti pridržano samo »centru«? No, to seveda omenjamo bolj mimogrede, a morda je tudi to eno od znamenj časov, ki kaže na to, da bomo morali bolj odločno najti pot iz mrtvila. In se zavedati, da zveličanje ni nek avtomatizem, ampak se je treba zanj potruditi. In ne, ni vseeno, če smo pri razvratu sodobne posvetnosti tudi sami udeleženi in pri tem celo menimo, da spreobrnjenja ne potrebujemo. Se bomo morda iz škandala na Tivolski 44 kaj naučili? Ni dovolj neko trenutno zgražanje, ki nato utone v pozabo. Posledice te pozabe namreč okušamo vsak dan – produkt te pozabe nam namreč zadnjih nekaj mesecev vlada. Naslednje volitve pa bodo šele čez štiri leta – nič prej. Pokora, ki jo imamo sedaj, pa je šele začetek – tisto glavno šele sledi...

(Članek iz Blagovesti z dne 24.8.2022)